

I

ההקצנה החרדית שהתפשטה לאחרונה בארץ, נראה ש"חדרה" גם לחוץ שורוח "החנועה

ליהדות מתקדמת בישראל" (רפורמים) והניצנים הראשונים נראים באופק, בהתנגדותה לטקס

"מכירת החמץ" ללא יהודי בערב פסח.

עליו

" וקונים "

ערב פסח ~~אזלן אלקלען~~ ממנו לאחר הפסח.

רבני החנועה ליהדות מתקדמת הרבנים דוד אריאל, י ואל אוסרן ו"הרב" הגב' מיה ליבובי

לייבוביץ הבני "כית שמאל" בירושלים המרכז לחינוך ותרבות של האיגוד העולמי ליהדות

מתקדמת, פסקו פי אין פתרון הלכתי לצו התורה "לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל

גבלך" (שמות י"ג ז'), רבנים אלה מפרשים את הנאמר בתורה כפשוטו וכמשמעו, לדעתם הואיל

ונשאר אצל כל אחד החמץ בביתו וברשותו, מכירה זו היא צביעות ופיקציה ורמאות של הרבנ

הרבנות הראשית לישראל האורתודוקסית, לדבריהם מכירת חמץ לגוי שאין לו סמוכיך בתורה

ואולי גם בתלמוד ובראשונים, אלא לפני כמה מאות שנים מצאו "פטנט" לביעור הכרוך

לפעמים בהפסד מרובה נהגו למכור את החמץ לגוי אבל לפי החלכה לדבריהם אין ביעור חמץ

אלא בשריפה או לפרר ולפור אותו או להשליך לים המלח... והמכירה לדעתם היא דרך סיבו-

כית שקרית. בבחינת ישראלובלון כי למעשה איש אינו מוכר אפילו ככר לחם אחת וכן הקמת

של חמץ נשארים במחסנים ולאיש אין אפילו כווה להעביר לבעלות אחרים את החמץ שלו.

ומכירת החמץ של המידנה ע"י שר בכיר בממלשה כלומר שר האוצר לגוי אינו אלא פיקציה

ויכולה לשמש תכנית סאטירה לסלויזיה.

אולם לדידיה הרבנים הרפורמיים ש"הקצינו" לאחרונה יאמר: ~~אזלן אלקלען~~ מצאנו סימוכיך

בתוספתא מסכת פסחים פרק שני עיין שם: "ישראל ונכרי שהיו באין בספינה וחמץ ביד ישראל

הרי זה מוכרו לנכרי ונותנו במתנה וחוזר ולוקח ממנו לאחר הפסח ובלבד שיחנו לו

במתנה גמורה" (התוספתא הם דברי תנאים שהם תוספות ביאור בהרחבה או בהגבלה לדברי

בעל התוספות). קוציאהק, והוא מ צוינה זיתלי צינת זיתו קסוי קאסי (גאור

אזלן אלקלען - צוינה

הרבנים הרפורמיים אלה עוררים גם על מכירת האדמות בשנת השמיטה לגוי, יצויין כי במקו

זה הם מזדהים עם הבד"צ (בית דין צדק) של ה"עדה ~~אזלן אלקלען~~ החרדית" בירושלים, השוללת

את מכירת אדמות בשנת השמיטה לגויים, לדבריהם זה הכל רמאות וצביעות וקובעים

כי הפתרון היחיד ההלכתי לביעור החמץ להוציא אותו מפתח ביתו לשרפו או למכרו לגוי

לצמיחות ממש, לא רק להלכה אלא גם למעשה ולקיים את המצווה ככתבה וכלשונה. ranaz.co.il

ורבנים אלה מוסיפים וארומרים: חבל שמצווה נאה זו הופכת לחוכא ואיטלולא (לעג וקלס).

במעשה פיקטיבית שאותו מבצעת הרבנות הראשית בשליחותו של משרד האסצור הממלכו

=====

בחארקוב (ע/א) אוקראינה הופיע לראשונה לאחר 70 שנה קובץ שירים בעברית, בהוצאת ספרים ממלחתי, מחבר הקובץ משורר עברי שנספה במרחפי הנ; ק.ו.ד. לפני 57 שנה.

שם המשורר בן ציון פראדקין (1879-1938) יליד העיר חארקוב, לפמנים ברית המועצות, שהיתו לפני המהפכה הבולשביקית עיר ואם בישראל, בה היתה גמנסיה עברית, אוניברסיטה יהודית עמית, וישיבה מפורסמת, בעיר הופיעו ספרים בעברית ויידיש, בה נערכה ועידת החלוץ (1922-1920), המפלגה סציניח סוציאליסטיה (מפא"י) -1920, וה"שומר הצעיר" (1923), בעיר פעלה גם אגודת סופרים עבריים. לאחר המהפכה הסובייטית שימשה חארקוב מרכז חפעילות סיבסקציה ברוקראיה, והופיעו עיונים קומוניסטיים באידיש בינהם העתון היומי "דער שטערן" (הכוכב) שהגיע בשנת 1925 עד 1941 שנת הכיבוש הגרמני בגרמנים ריכזו כל חושני חארקוב והסביבה במקום אחד ומשם הובאו להריגה במקום הנקרא "דרוביצקי יאר" (יאר כרוסית מדרון-ג.ז.). ונחזור למחבר קובץ השירים שהופיעו לאחרונה בחארקוב, בן ציון פראדקין היה מפורסם בחוג הספרותיים באוקראיה וגם ברוסיה כמשורר עברי פורה ומחזאי שיצר בשפה העברית.

לאחר המהפכה הסובייטית כאשר השפה העברית נאסרה ובחי הספר העבריים והישיבות נסגרו ע"י השלטונות במיוחד לפי המלצת סיבסקציה. המשיך פראדקין ליצור בעברית שלא על מנת לפרסמם, בשנת 1938 נאסר פראדקין בגלל השלשנה של עלילת שוא שכבכול "ריגל" לטובת מדינה זרה ונספה במרחפי הנ. ק.ו.ד., אולם אח כחבי היד שלו נשמרו ע"י נכדתו ליה קובלצוק. ורק לאחרונה פעבוד 57 שנה למוחו הטראגי הופיע הקובץ הראשון משיריו בהוצאת הספרים הממשלתית "פאפור" בחארקוב. בתפוצה של 1000 (אלף) עותקים, ע/א/א אח עריכת הקובץ והגשתו לדפוס נעשה ע"י שני מורים ע/א/א לעברית והם: מיכאל ינקלזון ואלכסנדר שוחט.